

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בשבת
קודש פנחס ובשבת קודש מטות
מסעי שנת תשפ"א

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמועת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קואל פון חיווק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיווק יומי

לקבלת החיווק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

שבת קודש פרשת פנחס, מברכים חודש מנחם אב, שנת תשפ"א לפרט קטן, לפני התפילה המשיך ראש הישיבה שליט"א את השיעור בספר הקדוש פעולת הצדיק, סימנים: תשעז, תשעח, תשעט, תשפ, תשפא.

סימן תשעז.

ואמר רבנו ז"ל, אלו לא היה יוצא זה הספר לעולם, [הינו הספר לקוטי-מוהר"ן], היה נעשה ענין אחר לגמרי, כי כבר היה לו חשק כמה פעמים לעשות הלכות פסוקות על ה"שלחן-ערוך" לבאר כל דין ודין בהלכה פסוקה או להציג הלכה כדברי מי מהפוסקים אצל כל דין ודין. אך עכשו, שיצא זה הספר לעולם, לא יהיה ענין זה.

שכל מצדיקים

אמר ראש הישיבה שליט"א: מוהרא"ש זכותו יגן עלינו מסביר (עיין אשר בנחל מכתב לו אלפים קצ), מה השייכות של ליקוטי מוהר"ן עם הלכה, הספר ליקוטי מוהר"ן הרי לא עוסק בענייני הלכה? ! אלא כאשר זוכים ללמוד הרבה בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן זוכים לקבל באופן צלול וברור את כח המדמה לדעת מה כן לעשות ומה לא לעשות, כי רבינו נותן לנו כח המדמה צלול, ולכן אם יש לנו כבר את הספר ליקוטי מוהר"ן כבר לא חסר להוציא ספר שיציין במדויק על כל הלכה מה דינה.

בלי השכל של הצדיק אי אפשר לדעת איך להתנהג, איפה אפשר להקל ואיפה לא, כמו שרבינו אמר (עיין חיי מוהר"ן סימן תמד; פעולת הצדיק סימן תקלו) שאפשר להסתמך אפילו על פוסק יחיד, אבל צריך הרבה ללמוד בספרי רבינו בכדי לעשות את המח ברור שנוכל לדעת מה לא נחוץ להחמיר ואפשר באמת לסמוך על פוסק יחיד, ומה כן חשוב ונחוץ להחמיר בזה ולא לסמוך על פוסק יחיד, לדוגמא, להכין 'נעגל וואסער' [מים לנטילת ידיים שחרית], שחלילה לא נרד מהמיטה לפני שנטלנו ידיים, שעל פי הלכה אפשר אולי למצוא פוסקים המקלים ללכת ארבע אמות בלי נטילת ידיים, אבל צדיקים אמרו אחרת, הרבי הקדוש ר' זושא מאניפולי זכותו יגן עלינו קיבל מרבו המגיד הקדוש ממעזריטש זכותו יגן עלינו שקיבל מרבו הבעל שם טוב הקדוש זכותו

יגן עלינו שאסור לרדת מהמיטה לפני שנוטלים ידיים, ומי שיורד מהמיטה ללא נטילת ידיים עליו נאמר הפסוק (תהלים לו, ה): "יציב על דרך לא טוב, רע לא ימאס", הרע ירדוף אותו כל היום (אגרא דפרקא, אות ט); יוצא מזה שאם הולכים רק עם כללי ההלכה היו יכולים לתת מקום להקל, אבל כשיש את השכל מהצדיקים, מאמינים בצדיקים אזי מחמירים בזה מאוד, כי הם אמרו שזה יסוד ביהדות.

וכך זה עם עוד הרבה דברים שבלי הצדיק לא יודעים איך להתנהג, אבל אם זוכים ללמוד הרבה בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן זוכים לקבל כח המדמה צלול חד וברור לדעת מה כן לעשות ומה לא לעשות.

(ובאמת חדושים של גמרא: פרוש רש"י, תוספות — הם קלים ביותר. ומי שיודע הדרך של חידושי־תורה, הם קלים מאד. וצריך לזה להיות בקי בשלש־עשרה מדות, שהתורה נדרשת בהן. אבל להשגות גבוהות, רוחניות, אלקותו יתברך להמשיך למטה בזה צריכים להיות בעל מדרגה ובעל השגה ושכל גדול עד מאד מאד).

תשעה.

ואמר, שהספר הקדוש שלו, לקוטי־מוהר"ן, שיצא עכשו בעולם הוא אתחלתא דגאולה. ואמר: "מאחר שיצא בעולם, אני חפץ מאד, שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה, עד שיהיה שגור בעל־פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדולה להשם־יתברך אשר אין ערוך אליה!" ואמר, שטוב לקבע לעצמו שני שעורים ללמד ספריו הקדושים: שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד, כדי שיהיה שגור בעל־פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול, כי יש שם עמקות גדולה ונפלאה מאד.

תשעט.

ואמר, שהבעל־דבר יכול לחפות ולכסות את העינים מאד, אבל בלא זה היה הספר עושה התעוררות גדולה מאד. ואמר בזו הלשון: "דער בעל־דבר קען זייער פאר־שטעלן, אבער זונסט וואלס דאס ספר מחויב גיווען א גרויסען בראך צו טאהן אויף דער וועלט".

תשפ.

והיה ברצון רבנו ז"ל מאד, שיתפשט ספרו הקדוש לקוטי־מוהר"ן בעולם. ואמר, שיהיו בני אדם, שילמדו ויתפללו על־ידי הספר הזה. ואמר, שמי שיושב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון ויסתכל בו באמת — אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבכו. ואמר בזו הלשון: "סע וועט איהם אלע אדערין טרענין. ואמר, שכל אדם צריך להשתדל לקנות הספר שלו. ומי שאין לו כמה לקנות, ימכר ספריו, שיש לו, ויקנה ספרו הקדוש. ואם אין לו ספרים, ימכר כר מתחת ראשו ויקנה הספר שלו. ואמר, שהספר שלו יהיה חשוב מאד מאד בעולם, ויבקשוהו ויחפשוהו מאד, וידפס ויחזר וידפס כמה וכמה פעמים ויהיה חשוב מאד.

[כותב מוהרא"ש זכרוננו לברכה (הגה ארת ג): יבורך הבורא, שכל מילה מדברי רבינו התקיימה במלואה. בעזרת השם הספר ליקוטי מוהר"ן כבר הודפס עשרים ושנים פעמים, והשם יתברך נתן לי את הזכות להדפיס אותו שוב - בשנת תשל"ו, בפעם העשרים ושלוש, ביופי והדר, עם דפים יפים וכו', וכך השם יתברך יעזור לי שאני אוכל עוד להדפיס את זה עוד הרבה פעמים בימי חיי, וילדי ואנשי שלומינו ידפיסו את זה עוד ועוד. אצל מי שבוער אור רבינו, שיראה להדפיס את ליקוטי מוהר"ן לפחות פעם אחת בחייו. וצריך לדעת שאין רשות לאסור את הדפסת הספר ליקוטי מוהר"ן, אדרבה על זה נאמר "יגדיל תורה ויאדיר", ומי שיכול להדפיס ולמכור את זה במחיר הכי זול, שזה יוכל להיות מופץ בינות לכל כלל ישראל, יחול עליו ברכה און הצלחה; שלא יפחד מאף אחד, כי ליקוטי מוהר"ן זה מתנה לכל כלל ישראל, וכל אחד יכול לזכות לברכה מן השמים בזכות זה שהוא מדפיס ומפיץ את זה בעולם].

רק נכספתי לראות זאת! ואהיה אני עומד ומסתכל מן הצד, איך שספרי נדפס ונתפשט בעולם, ובני אדם מחיים את עצמם על־ידי ספריי. ואמר, שיהיו הרבה ספרים פרושים על ספרו, וילמדו ספרו בעיון ויתפללו בספרו כדרך הלומדים הגדולים המתפללים בגמרא־דש"י־תוספות, ויהיו פרושים על ספרו בדרך פשט ובדרך עמקות וקשיות כמו רש"י ותוספות, וכן יצאו הרבה שאלות ותשובות על ספרו, שיסבירו כוונתו ודרכיו.

[כותב מוהרא"ש זכרונו לברכה (הגה אות ד): ברוך השם, מילה אחת מדבריו הקדושים לא שבה ריקם, בשבח והודיה להשם יתברך השנה, שנת תשל"ח, הודפס הספר ליקוטי מוהר"ן בפעם העשרים ושש עם הפירוש הנפלא "שפת הנחל", שהעולם עוד לא טעם כבושם הזה. כך גם הודפסו מספר חלקים מהשאלות ותשובות "אשר בנחל" המסבירים את דברי רבינו הקדוש ואת דרכיו בקודש].

תשפא.

וכשדבר כל השיחה הנ"ל, שחק קצת (ער האט גישמייכילט). ואמר, שידפיסו ספריו ויכתבו על כל ספר וספר שלו בעל מחבר ספר פלוני ופלוני וכו', כדרך שכותבין על המחברים, שחברו ספרים הרבה. ורמז לנו בזה, שישארו ממנו ספרים הרבה.

[כותב מוהרא"ש זכרונו לברכה (הגה אות ה): בעזרת השם יתברך זה כבר קויים במקצת, הודפסו מרבינו לקוטי מוהר"ן, ספורי מעשיות, ספר המדות, ושיחותיו הקדושות בחיי מוהר"ן, שבחי הר"ן ושיחות הר"ן, שכבר הופצו והאירו את העולם, אנשים מכל קצוות תבל, עשרות אלפי אנשים במשך כל הדורות, התעוררו על ידי זה לתשובה שלימה וחזרו אל השם יתברך. כל זאת מלבד הספרים של תלמידו הקדוש רבי נתן זכרונו לברכה, שספריו מפרשים ומסבירים את תורות רבינו - כי אותו בחר רבינו מכל התלמידים, וכך גם הודפסו ספרים מתלמידיו וכו' וכו' במשך כל הדורות, עד להיום בשנת תשל"ח, שאור רבינו מאיר וזורח אצל רבבות עמך בית ישראל, ולאט לאט מתפשט אורו אצל כלל ישראל, ומודפסים ספרים חדשים הבנויים ומיוסדים על פי דעתו הקדושה של רבינו, וזה מחזיר את כל לבבות עמך בית ישראל לאבינו שבשמים, מתוך התחזקות והתעוררות, עד שנזכה לביאת גואל צדק שיגלה ויפרסם את אור רבינו ואת לימודיו בשלמות לכל העולם. יראו עינינו וישמח לבנו].

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

שבת קודש פרשת פנחס, מברכים חודש מנחם אב, שנת תשפ"א לפרט קטן, בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן, סימן פא.

[ראש הישיבה שליט"א הקריא מתוך הכתוב ותירגם בעריכות את הנאמר]

רבינו הקדוש אומר: "בני אדם הם מונעים גדולים מאד, ודע, אם הנה האדם לבדו ולא הנה אצלו בני אדם אחרים למנעו, אף-על-פי שגם אז היו באים על האדם כל הבלבולים וכל המחשבות הטורדות וכל המניעות, אף-על-פי-כן בודאי הנה משה עצמו לדרך החיים, פי סוף כל סוף הנה משה תמיד לדרך האמת, ואפלו אם הנה עובר עברה חס ושלום רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן בודאי הנה מתחרט חרטה גדולה מאד בכל פעם. וסוף כל דבר הנה נשא אצל האמת".

"אבל כשיש בני אדם המבלבלים, דהינו פשהאדם מתחבר חס ושלום לאיזה חכמים בדעתם שיש להם איזה ידיעה בחקירה ופילוסופיא, או לכת לצים, והם החכמות הנהוגים עכשו שעושים ליצנות מכמה דברים שבקדשה. כידוע היטב למי שבקי בחכמות וליצנות אלו, זאת המניעה והבלבול הוא גרוע מהכל, פי אלו החכמות הם מבלבלים ומונעים ביותר, פי כל דרכיו נעשין לו מישור חס ושלום.

"על-ידי החכמות, הן של פילוסופיא שזאת החכמה מזקת בודאי מאד מאד (מכאן לעיל ה), וכן החכמות והליצנות הנ"ל, של אנשים הנדמין ככשרים, היא מזקת גם-כן מאד מאד, פי באמת הכל אחד, פי החכמות והליצנות שלהם היא ממש כמו הפירות של הפילוסופיא, ובאמת, גרוע יותר החכמות והליצנות שלהם, מחכמת הפילוסופיא, פי מחכמת הפילוסופיא הכל בורחים, פי רב ישראל הם בורחים מאד מפילוסופיא מחמת שהם יודעים שפילוסופיא מזקת מאד ומורדת את האדם לשאול תחתיית חס ושלום, רחמנא לצלן, אבל זאת הליצנות והחכמות הנ"ל, אין האדם בורח מהם כל-כך, מאחר שיוצאין מפי אנשים הנראין פהגונים ומלבישין הכל בדרכי אמת פאלו האמת עמהם, על-כן אין האדם בורח מהם כל-כך, והם מזיקים ומבלבלים ומונעים את האדם מאד מאד מעבודת הבורא ותברך באמת, אשרי הזוכה לילך בדרך אמת לאמתו

וְלִהְיוֹת תָּם וְיָשָׁר יֵרָא אֱלֹקִים וְסָר מֵרַע פְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת פְּלָל”.

להסתובב עם לצים

אמר ראש הישיבה שליט”א: רבינו מזהיר אותנו מאוד שניזהר מלצים, האזהרה היא לא רק על אותם אנשים המדקלמים את דיבוריהם, אלא אפילו אם מסתובבים לידם ומאזינים סתם לדיבוריהם, זה גם מזיק מאוד, כי אם מסתובבים בין לצים יכולים מהר מאוד להתקרר חס ושלום מעבודת השם, כמו שכתוב בספר הקדוש החינוך (מצוה טז) שהלב והמחשבות של האדם משתנים לפי פעולותיו, לכן אפילו יהודי כשר שלומד תורה ושומר את כל המצוות אם הוא יסתובב עם לצים ויצחק עם ליצנותם אזי בסוף הוא ימשך אחריהם.

ליצנות מסוכנת יותר מפילוסופיה וחקירות

לא היה עוד צדיק שדיבר כל כך בחריפות נגד חכמות ופילוסופיה - כמו רבינו, רבינו אמר אפילו הספרים שחיברו גדולי ישראל בענין זה, שגם לא ילמדו, ועם כל זאת אמר רבינו שליצנות היא הרבה יותר גרועה מזה, וזאת סכנה יותר גדולה לאדם מפילוסופיה וחקירות, כי זה יכול מאוד מהר להרחיק את האדם מהקדוש ברוך הוא ומהצדיק, האדם שומע רק בדיחה קטנה אחת על הצדיק והוא חושב מיד מחשבות לעזוב את הצדיק.

הוא מראה עכשיו מי הוא

אדם צריך מאוד להיזהר לא לשמוע לצים המדברים נגד צדיקים, כי רבינו הקדוש אומר (שיחות הר”ן, סימן לח) שכל אלו המדברים על צדיקים ועל יהודים כשרים היו רוצים באמת לדבר על השם יתברך, רק שהם מתביישים ומפחדים שיצעקו עליהם כשהם מדברים נגד האמונה, לכן הם משנים את דיבוריהם לדיבורים נגד צדיקים. עם זה מפרש רבינו את הפסוק (תהלים עג, ט): “שתו בשמים פיהם, ולשונם תהלך בארץ”; “שתו בשמים פיהם”, הם באמת רוצים לדבר על השם יתברך, אבל הם מפחדים, לכן: “ולשונם תהלך בארץ”, הם מדברים על צדיקי אמת, אבל באמת “שתו בשמים פיהם”.

כשאדם עושה בדיחה הוא מראה בדיוק מי הוא, לא צריך בשביל זה רוח

הקודש בשביל לדעת מי הוא האדם, בדחנותו מראה עליו מיד מי הוא האדם, אם הוא מספר בדיחות שמכילות רק תוכן שמשמח אנשים - אז הוא מראה שהוא ירא שמים, אבל אם הוא מספר בדיחות שמכילות ליצנות על צדיקים רחמנא ליצלן - אז הוא מראה בדיוק מי הוא, שאין לו פירור של יראת שמים רחמנא ליצלן.

[ראש הישיבה שליט"א הסתובב אל עבר המפיץ הגדול רבי נתן יאקאבאוויטש נרו יאיר ואמר: כבר כמה פעמים שאלתי אותך אם מותר לי לצטט את הליצנות שהלצים אומרים, רבינו הרי אמר (ספר המדות אות תשובה סימן יא): "ישמר אדם את פיו מלומר אעשה העברה הזאת אפילו בדרך ליצנות, כי דבורו מכריח אותו למעשה", שאדם לא יאמר 'אני רוצה לעשות עבירה', אפילו אם הוא מתכוון לכך בצחוק, כי עצם זה שהוא אומר זאת יגרום שהוא חס ושלום יעבור עבירה, כמו שהגמרא הקדושה אומרת (סנהדרין קב.) מה גרם ליהוא שהיה צדיק גדול לחטוא? כי הוא אמר בפיו לנביאי הבעל (מלכים-ב, י, יח): "אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה", אחאב עבד קצת עבודה זרה, אני אעבוד אותה הרבה, אפילו שהוא לא התכוון לכך ברצינות, הוא רק אמר זאת בכדי שהוא יוכל להרוג את נביאי הבעל, מכל מקום זה מה שגרם לו לעזוב את השם יתברך וללכת לעבוד עבודה זרה, אבל אני מרגיש שהיות והלץ קם להגיד את ליצנותו ברבים - אני חייב להכין את התלמידים. שהם יהיו מוכנים מראש שלא להתפעל מדיבורים שכאלו].

פושע מסוכן!!

לדוגמא, ישנו מאמר ידוע מצדיקים, שכשמגיע חודש אלול אפילו הדגים שבים רועדים", מגיע לץ, בדחן, שכלפי חוץ הוא נראה יהודי כשר, הוא לובש בשבת גרביים לבנות, והוא מתלוצץ באומרו: "אם לדגים היה כזאת שמיכה חמה כמו שיש לי - הם לא היו רועדים..." עוד דוגמא, ידוע מצדיקים שהרבי הקדוש ר' אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו צם משבת לשבת במשך עשרים ואחת שנה, שבע שנים על העבירות שלו, שבע שנים בשביל העבירות של בניו ונכדיו ועוד שבע שנים עבור עם ישראל שיהיה להם כל טוב, עומד הלץ ואומר: אם היה לו כזאת עוגת שמנת כמו שיש לי - הוא בוודאי היה שובר את הצום....", זהו פושע נוראי, הוא לוקח אימרה של צדיק וקדוש,

המביאה להתעוררות ותשובה, הגורמת לעשיית חשבון הנפש איפה עומדים בזה העולם, והוא עושה ליצנות מזה! אתה יודע בכלל מה זה צדיק? יש לך בכלל השגה בצדיקים? ! הוא לא אמר כלום, הוא לא זילזל בנאמר, אבל על ידי ליצנותו הוא מקרר את עם ישראל מהשם יתברך ומהצדיקים! על כזה בדחן יודעים מיד שהוא לא בסדר, וצריך מאוד להיזהר ממנו. ועל כזה בדחן יודעים לומר שהוא היה מדבר ישירות על השם יתברך השם ישמרינו רק את זה הוא מפתח לעשות אז הוא מדבר על צדיקים!

באומן גרו אפיקורסים מאוד גדולים ורבינו הקדוש דיבר רבות איתם, שאלו פעם את רבינו מדוע הוא מדבר כל כך הרבה איתם? ענה רבינו: "מה יש לי איתכם? נוטף מהשרוולים הרחבים שלכם כפירות ואפיקורוסות!" מה הכוונה נוטף כפירות ואפיקורוסות מהשרוול? רק אם אדם מצחקק על צדיק - אז זה כבר כפירות ואפיקורוסות רחמנא לצלן.

אני מכיר בדחן שאת בדיחותיו אני מסכים לשמוע, זה נקי מליצנות, מתי שאני פוגש אותו אני אומר לו: "אתה יהודי כשר, מהבדיחות שלך אני נהנה, זה אינו מכיל ליצנות".

אני תם, ואני אוהב תמימות

רבינו הקדוש התחתן כשהוא היה נער בן שלוש עשרה, הוא התחתן בהיותו צעיר לימים, בקדושה ובטהרה, מיד לאחר הבר המצווה הוא התארס ותקופה קצרה אחר כך התקיימה החתונה, הכלה הייתה צדקת מאוד גדולה, קראו לה סאשיא, היא היתה בתו של רבי אפרים מזאסלאב.

היות ורבינו הגיע למקום חדש לעיר אוסיאטין, רבינו לא הכיר את בני העיר, מיהו חבר טוב עבורו, אזי רבינו חיפש מי יהודי כשר ומי לא, רבינו שוחח עם כמה מהנערים והאברכים הצעירים המקומיים בכדי לעמוד על טיבם איפה הם אוחזים בזה העולם, הוא דיבר עם אחדים מהם והוא ראה שהם מאוד רחוקים מהשם יתברך, הוא בכלל לא מעונינים להיות טובים וכשרים והם בעלי עבירה מאוד גדולים רחמנא לצלן, אברך אחד, הנושא את השם ר' שמעון הוא היה יהודי כשר, ליבו בער להשם יתברך. וכאשר רבינו התחיל לשוחח איתו הוא ניסה אותו בחכמה, כאילו והוא רוצה לחיות חיי

עולם הזה, הוא רוצה לעשות דברים שאינם כהוגן, אבל ר' שמעון לא נתן את עצמו, הוא ענה לרבינו שהוא לא מעוניין בכל אלו, כאשר רבינו שאל אותו: "אתה לא בן אדם? מדוע אתה לא רוצה 'לעשות חיים' בעולם הזה?" ענה לו ר' שמעון: "אני תם, ואני אוהב תמימות", עיני רבינו הוארו בבת אחת והוא אמר: "נראה שאנחנו נהיה חברים קרובים".

רבינו קרא לו לפינה צדדית וגילה לו את האמת, שהוא רצה לנסות אותו אם הוא יהודי כשר, הוא סיפר לו שכל האנשים האחרים מאוד רחוקים מהשם יתברך, הם פוגמים ועושים עבירות רחמנא לצלן. ורבינו דיבר איתו עד כמה טוב זה לעבוד את השם יתברך וכמה טפשי זה העולם הזה, רבינו אמר לו: "הרי התחתנתי היום, אז בוודאי שאני צריך להתחיל לעבוד את השם", שמעון האזין בצמא לדברי חברו - רבינו הקדוש, והוא נהיה צדיק גדול, יהודי כשר אמיתי. ר' שמעון שימש רבות את רבינו ורבינו הבטיח לו שהוא ישמש אותו גם בעולם האמת (עיין פעולת הצדיק סימן טו-סח).

וזה מה שהכי תפס אותי אצל מוהרא"ש זכרונו לברכה - ה'תמימות' שלו, זה לא ראיתי בשום מקום אחר, אצל מוהרא"ש ראיתי את מנת התמימות הכי גדולה שרק שייך, איך שהוא חי עם כזאת תמימות ופשיטות עם השם יתברך.

זה מה שצריך לחפש כאשר מחפשים חבר, אחד שמכיל בתוכו תמימות, הוא חי עם צדיקים והוא אף פעם לא עושה בדיחות על חשבונם. בוודאי שצריך חברים שמחים, שאינם במרה שחורה ובעצבות, אבל מצד שני צריך מאוד להיזהר שהם לא יהיו לצים חס ושלום.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

שבת קודש פרשת מטות-מסעי, ראש חודש מנחם אב, שנת תשפ"א לפרט קטן בבוקר לפני התפילה המשיך ראש הישיבה שליט"א את השיעור בספר הקדוש פעולת הצדיק; סימנים תשפב, תשפג, תשפד, תשפה, תשפו, תשפז.

סימן תשפב.

ואמר, שצריכין להשתדל מאד לקנות ספרו, כי אפלו כשעומד בתבה הוא טובה גדולה, כי ספרו הוא שמירה גדולה לשמר גם העשירות וממון האדם מכל ההזקות. והזכיר אז את עשיר אחד... ואמר: "גם אליו היא טובה גדולה, שיהיה הספר שלי אצלו בביתו, כי תהיה לו שמירה גדולה לכל דבר, ושתתקים עשירותו". והזהיר אז את אחד מאנשי-שלומנו, שעמד לפניו, שילך אל העשיר הנ"ל ויעוררו ויחזקו לקנות ספרו.

ספרי רבינו סגוליים

רבינו אמר שספריו הינן סגולה לשמור את האדם ואת חפציו שלא ינזקו, מכאן המקור למה שמוהרא"ש כותב ב'שאלות ותשובות ברסלב' כשמישהו שואל אותו מה העצה אם סתמו חלון או דלת, שידוע מספרים שזה יכול לגרום לסכנה חס ושלום, עונה מוהרא"ש שיכניסו לבית את ספרי רבינו וזה ישמור את הבית מכל רע.

הרבה אברכים שואלים אותי כאן בקריה, היות והם עוברים להתגורר בבית שגרו שם גויים, מה עליהם לעשות, אולי צריך לומר 'חמשה חומשי תורה' וכדומה, אני עונה לכולם את אותה התשובה: "תכניס את ספרי רבינו הביתה, זה יגרש את כל הרע שיש שם, זה ישמור עליך מכל רע".

רבינו אומר: "אפילו אם זה מונח בארון זה גם טובה גדולה לאדם", מדוע זה טובה אם זה מונח בארון? דבר ראשון, זה עובד בדרך 'סגולה', אנחנו לא מבינים איך זה עובד, אם הצדיק אומר סגולה וודאי שזה עוזר, אבל אפשר גם להסביר את זה, כי אם זה מונח בארון הרי תוציא את זה ותסתכל במה שכתוב בו, מה תראה כתוב שם? שיש בורא לעולם! זה מגרש את כל המזיקים הרוצים להרע לאדם.

מי הוא המתכנן?

לדאבונינו היום בעולם מדברים מהכל - חוץ מהשם יתברך, אנשים מדברים ודנים בהתלהבות ובסערה מהכל, אומרים ש: "החיסון נגד קורונה מישהו הינדס בשביל...", את הטרגדיות במירוץ ובקרלין מישהו תכנן בשביל..., ומה שקרה כעת האסון המזעזע בפלורידה, בנין גדול קרס על יושביו ומאות אנשים נקברו תחתיו בין רגע - מישהו תכנן בשביל... " כח הדמין עולה עד לשמים, הכל מהונדס ממישהו כזה או אחר, אנשים עומדים ורועדים שהנה העולם מתרסק, מתחילים כבר להרגיש איך העולם חרב... אנשים אומרים: כך בדיוק זה היה נראה לפני מלחמת העולם הראשונה, הכסף איבד את שוויו וכו'... - כל זה מגיע מכח היצר הרע הרוצה לבלבל את המח לאנשים שידברו מהכל חוץ מהשם יתברך, זה נכון שכל המקרים האלו תוכננו מראש, אבל מי תכנן את זה? השם יתברך! השם יתברך עשה את הכל בשביל שאנחנו נתעורר ונעשה תשובה.

קח את העצה של רבינו, את העצה של התבודדות, תדבר אל השם יתברך - ילכו ממך כל הדימונות, כל בלבולי המח שמוכרים הקווים למיניהם, כאילו ומישהו יכול להרע או להיטיב בלעדי השם יתברך.

ראש הישיבה שליט"א אמר לאחד הנוכחים: "זה שאין לך עדיין מייבש כביסה בבית - זה לא קשור למי שבנה את הבית, פלוני אשם או אלמוני אשם, זה לא קשור לאף אחד, זה קשור להשם יתברך, הכל מתוכנן על ידו בעצמו.

לכן אומר רבינו שספריו מצילים את האדם ואת חפציו מכל רע, כי אם תסתכל בתוכם מה תראה כתוב בהם? בואו נסתכל בספרי רבינו, בואו ונסתכל בספרים של מוהרא"ש זכרונו לברכה שמוהרא"ש שאב הכל מספרי רבינו, מה כתוב ב'אשר בנחל'? שהשם יתברך מנהל את העולם! מה שאתה צריך לך אליו יתברך! דבר אל השם יתברך בשפה הפשוטה שלך! כל מה שקורה זה רק בשביל לעורר אותנו מהשינה, שנרוץ אל השם יתברך! אותו הדבר זה עם 'עצתו אמונה' מה כתוב שם? מה שכתוב ב'אשר בנחל', רק שבעצתו אמונה זה יותר מופשט לדור של היום, להחדיר את האמונה הברורה, לא לאבד עשתונות מכל דמיון שכל טיפש ונער מוכר.

סימן תשפג.

ומאז שנדפס ספרו הקדוש לקוטי־מוהר"ן, לא הפסיק רבנו ז"ל לעורר ולחזק את אנשי־שלומנו ללמד ולהתעמק בספרו ולחדש בו חידושים. ואמר, שהוא מצוה גדולה ללמד ספרו הרבה. ואמר, שיכולין להיות נעשה בעל מח גדול על־ידי ספרו, כי יש בו שכל גדול ועמקות נפלאה מאד על־פי פשוטן של דברים, וגם אם יתמידו בספרו, יכולין לזכות להיות נעשה איש כשר ובעל־תשובה גמור על־ידי־זה הספר — ואז יזכה לראות הפנימיות, שיש בספרו הקדוש, כי יש בהם פנימיות מה שאין נראה על־פי פשוטו כלל. אשרי הזוכה ללמד ולהתמיד בו הרבה.

סימן תשפד.

[כי התורות והמאמרים שבספרו הקדוש הם כלליות. וכל מה שאתה ממשמש בהם, אתה מוצא בהם טעם נפלא וחדש ומתוק לחך ומאיר עינים מאד. ויש בהם עמקות גדולה בדרך פשט ובדרך סוד ונסתר, כי כל התורות יש בהם סודות נסתרים ונפלאים ונוראים מאד מאד. ואי־אפשר לבאר זאת, גם בכל מאמר יש כונות של מצוות, שכל מאמר שיש לאלו כונות המבארים בכתבים ב"עץ־חיים" ו"פרי עץ חיים", כגון התורה של "מי האיש החפץ חיים" (בלקוטי־מוהר"ן חלק א', סימן לג) — יש בו סוד כונת לולב, אף־על־פי שלא נזכר בו דבר ממצות לולב; וכן התורה של "בקרוב עלי מרעים" (בלקוטי־מוהר"ן חלק א', סימן לו, או חלק א' סימן קא) — יש בו כונת קדוש, וכיוצא בזה שארי המאמרים. ונשמע מפיו הקדוש, שאמר, שרצה לעשות פרוש על ה"עץ־חיים", אך פרוש פשוט אינו נצרך, רק צריכים לומר תורה, שתהיה פרוש. וכבר אמרתי כמה תורות השיכים ל"עץ־חיים". (ובעת שגמר פעם אחת רבנו ז"ל בעצמו את ה"עץ־חיים", ענה ואמר: "ראיתי, שהוא כלו מוסר!" ובזו הלשון אמר: "סע טייער מוסר־ספר סע איז". והפליג ביקר מעלתו. ויש להרחיב קצת הדבור בזה, כי כל כונת האריז"ל היא להביא למעשה, עין לקוטי־הלכות נחלות הלכה ד', אות ה'. כי על־פי ההקדמות הנוראות והנפלאות שבתורת רבנו ז"ל תוכל לעשות לך דרך להבין מעט מזעיר בדרכי הקבלה של הזהר הקדוש והאריז"ל להוציא מהם דרכים ועצות למעשה, שכל תורה ותורה וכל מעשה ומעשה היא פותחת שערים רבים של השגת אלקות, שעל־ידי־זה יכולים להבין גם כל

דרכי הקבלה. אם תזכה לשקד על תורת רבנו ז"ל יום יום בשקידה רבה, עין לקוטי־הלכות תפלין הלכה ה', אות ל"ח, עין שם). וכן עוד כמה וכמה תורות, מרמז בהם כונות המצוות, ובפרט התורות שנכתבו בלשונו הקדוש בעצמו. אמר, שיכולין לדקדק בהן כמו במקרא, כי יש שם כונות רבות, כי לפעמים הוא חוזר וכופל הדברים, שנדמה שהוא ללא צרך, ובאמת יש שם לדקדק בזה, כי יש שם כונה גדולה. גם אמר, שהתורות שנכתבו בלשונו בעצמו, מסגלות מאד, כי הן כלליות].

סימן תשפה.

ואמר, המעינים בספרו, שיש להם שכל קצת, סבורים, שדרכי הקבלה של האריז"ל וכיוצא מרמזים גם־כן בספרו, וחושבין זאת למעלה לספרו, שנוגע עד שם. והם אינם יודעים, שהוא להפוך; אדרבא גם דרכי הקבלה של הקדמונים ז"ל נכלל גם בדבריו... (ולא סים בפרוש). [וזהו מבאר כונתו ממילא, שבאמת כונתו, בעצם תורתו גבוהה למעלה למעלה יותר ויותר וכו' ועולה במקום שעולה וכו', שלא הגיעה עוד עדין שום בריה וכו', ודברי הזהר הקדוש והאריז"ל גם־כן כלולים בדברי תורתו וכו'].

סימן תשפו.

ואז באותה העת שיצא הלקוטי מוהר"ן לשוק נכנס פעם אחת אצל רבנו ז"ל הרב מעיר ברסלב, הרב הקדוש רבי אהרן. ואמר לו רבנו ז"ל (קצת בלשון תוכחה): "למה לא תקח את ספרי ותעין בו היטב, עד שתעלה על דעתך איזו קשיא. ואחר־כך תוסיף ותעין בו, עד שתבין ותדע את התרוץ שעל זה?" וכשמע הרב את דברי רבנו ז"ל חזר לביתו ופתח את הספר לקוטי מוהר"ן לעין בו. והתחיל לעין בו, עד שעלתה על דעתו קשיא ופליאה בדבריו. ואחר־כך הוסיף ללמד ולעין בו, עד שעלה על דעתו התרוץ והתשובה שעל הקשיא הזאת. וחזר אחר־כך לרבנו ז"ל ואמר לפניו את הקשיא והתרוץ, והוטבו דבריו בעיני רבנו ז"ל מאד, ואמר לו רבנו ז"ל בזו הלשון: "אני יודע מאחד, שחבר פרוש על הזהר ולא ברוח הקדש, ואף־על־פי־כן כון אל האמת".

סימן תשפז.

ורבנו ז"ל הזהיר מאד את אנשיו, שישתדלו לעין בתורתו ולראות לחדש

בהם איזה דבר. ואמר פעם לאחד מאנשיו: "אם תזכה לכוון אל תכן כונתי בתורתך, מה טוב! ואפלו אם לא תוכל לכוון כונתי, אף-על-פי-כן טוב מאד, כשזוכין לחדש איזה דבר בתורה, כי הוא תקון גדול להרהורים, כי כל ההרהורים באים על-ידי כח המדמה, ועל-ידי שמחדשין איזה דבר בתורה, שזהו בחינת מדמה מלתא למלתא — על-ידי-זוה מתקנין פגם ההרהורים, שבאין על-ידי המדמה". ולרבי נתן אמר רבנו ז"ל, שהחידושי תורה, שמחדשין בתורתו, הוא תקון גדול מאד מאד על העבר. ואמר, שאפילו דבור אחד לבד, כשזוכין לחדש, הוא גם-כן טוב מאד, כי הוא תקון גדול מאד. גם אמר, שהוא טובה גדולה לנשמת אבותיו, שכבר נסתלקו.

כאן הסתובב ראש הישיבה שליט"א לעבר אברך שאביו ע"ה הסתלק מזה העולם בשנה החולפת, ואמר: "תסתכל מה רבינו אומר פה, חידושי תורה הם טובה גדולה לנשמות ההורים שכבר נפטרו מהעולם, תראה לחדש חידושי תורה".

הכח של הדמיון

'חידושי תורה' לא הכוונה דווקא לדרושים ופשט'לעך, חידוש הכוונה למה שרבינו אומר כאן 'מקישים ענין אחד למשנהו', מדמים את הענין הזה, ההלכה הזאת להלכה הדומה לה - וזה כבר חידוש ובכך מתקנים מה שחשבו מחשבות לא טובות, כי כל מה שחושבים מחשבות לא טובות זהו חתיכת 'דמיון', חושבים במחמזה ומזה וכו', לכן אם לוקחים את כח ה'דמיון', כח המחשבה, וחושבים מהתורה כך מתקנים את אותן מחשבות.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

